

Altă creație a maidanului dela Turturele

„Marinică” dela „Sportul” elev în clasa șaptea

MARIN MARINESCUNU ESTE O VEDETA, DAR ESTE UN BAIAT BUN, COPILAROS ȘI PLIN DE AMBIZIE

Un reportaj de ȘTEFAN SOCACIU

insista asupra modului cum ne-am cunoscut.

DA-NE ȘI NOUA MINGEA ȘEFULE!

Antrenamentul pentru formarea echipei Capitalei era în toi. Eu jucam pentru înaintaș, interdreapta activă coechipierul meu Willy Leibovici, iar pe aripa dreaptă un alt bun prieten al meu Angelescu dela Generala. Pe partea stângă vedeam pentru prima oară doi jucători mici și de statură și destul de timizi. În special extremul stânga nu mi inspira deloc încredere. Era un băiețel firav, cu alură de începător. Auzisem și eu că partenerii mei de partea stângă erau dela Gloria și că se numiau Titi Dumitrescu și Gică Popescu.

Este drept pe acele vremuri aceste două nume nu prezentau garanții prea serioase. Deci iată-mă pus în situația să joc alături de doi necunoscuți. Preferam să dau baloane numai pe aripa dreaptă, unde știam ce pot oamenii mei. Timiditatea lui Gică Popescu nu putea să nu aibe marginii. Exasperat, la un moment dat, viitorul internațional mi s'a adresat: *Dă-ne și nouă mingea șefule!* Oarecum scizid de cererea necunoscuților mei parteneri, am mai servit și pe partea stângă câteva mingi, nu prea multe bineînțeles. De câte ori dădeam balonul pe aripa stângă primeam însă niște centrări excelente.

Ba dintr-o centrare de-a lui Gică am înscris și un punct frumos. Nu m'am putut reține și i-am mulțumit firavului meu coechipier spunându-i scurt: *Bine puștiule!*

Iată-ne cu toți selecționați în echipa Capitalei și jucând la Timișoara. A fost un match, în care noi nu prea aveam șanse, dar totuși am terminat la egalitate cu timișorenii, punctul nostru fiind înscris de Titi Dumitrescu.

După acest joc prietenia mea cu Gică Popescu a început să se consolideze iar astăzi alături de el și Drăgan mă simt ca între frați.

Nu e vorba că și viața noastră de club apoi la Sportul Studențesc a jucat un rol important în cimentarea acestei prietenii.

TRANSFERAREA LA SP. STUDENȚESC

În vara anului 1935 am semnat pentru Sportul Studențesc, unde mă atrăgea enorm de mult spiritul de camaraderie care exista între conducători și jucători. Am trecut la universitari odată cu Gică Popescu și Titi Dumitrescu, care păreau și ei vechi la grupare Gloria.

Am părăsit gruparea Macabi cu regretul de a fi pierdut pe unul din cei mai iubii conducători pe d. Lazăr Goldstein, care jinea enorm de mult la mine, ca dealtfel la toți juniorii.

Am început să jucăm în echipa primă a Sportului Studențesc în divizia națională B, matchuri din ce în ce mai grele. Deplasări obositoare în provincie, unde e lanul nostru înieresc învingea greutăți din cele mai mari.

Nu pot uita încă spiritul de adevărat sacrificiu al conducătorilor noștri în frunte cu d. Const. Ursache, av. Ionel Buzoiu și Const. Chiriceanu.

În al doilea an de activitate în echipa Sportului Studențesc am reușit să cucerim titlul de campioni, după ce în toamnă ocupam locul șapte în clasament.

Returul acela din primăvara anului 1937 a fost formidabil. Am câștigat matchuri peste matchuri, iar în cele din urmă am fost declarați campioni ai diviziei națională B, cu 2 puncte avantaj asupra A. C. F. R.-ului.

Ce a urmat după cucerirea acestui campionat constituie un episod din cele mai plăcute ale vieții mele.

În obținerea rezultatelor acestora frumoase nu pot trece peste aportul adus de antrenorul nostru de atunci *Braun Coloman*, Marie lui calități de pe-

dagog și legătura sufletească dintre noi au fost în bună parte rezultatul care a adus finalul culorilor noastre dragi.

În același timp, la liceu jucam cu aceiași intensitate. Sub conducerea inimosului nostru director d. Anton Dobrescu-Ulmu echipa liceului Principele Carol câștigă campionatul interșcolar.

Peste tot la școală, cât și în club succesele se țineau lanț. Sportul în școală așa cum îl înțelege directorul acestui liceu este o adevărată plăcere pentru elevi. Bineînțeles că sportul armonizează cultura. Există în această instituție școlară un spirit de învățământ rațional puțin întâlnit în alte părți.

Un mare concurs îl aveam și dela secretarul liceului d. Istrate, un fervent susținător al cauzelor sportive.

TABERILE DE VARA ALE SP. STUDENȚESC

După ce am câștigat campionatul Diviziei Naționale B a urmat o vacanță din cele mai frumoase. Întreaga noastră echipă a fost concentrată la Eforie.

Împ de 15 zile ne-am distrat de minune în această stațiune splendidă a Mării Negre.

Starea noastră sufletească era excelentă, iar buna dispoziție ne era menționată de neobositul nostru susținător Nica Teodor Chibrit.

„Nea Nicu”, nu era zi dela Dumnezeu să nu inventeze câte o năzbătie. Întreg litoralul Mării Negre, ne cunoștea. La Constanța, la Carmen-Silva, la Mamaia, eram cunoscuți ca niște cai brezi.

În fine ne-am reîntors la București, unde am continuat să ne distrăm. Emoțiile victoriei ne mai urmăreau.

În toamnă am început să jucăm din nou cu vechii noștri adversari căci formula campionatului național se schimbase.

Greutăți peste greutăți le-am trecut și iată-ne ajunși în iarnă ocupând locul 9 în clasament. O nouă modificare se anunța, trebuia neapărat să ajungem în locul patru pe care trebuia să-l menținem cu orice preț, în matchul cu Crișana. Ne trebuia match nul și eram salvați. Conducem cu 1-0 în minutul 81 de joc, și ultimele minute pierdem cu 1-2.

Situația era disperată. În baraj cu greu ne mai puteam salva. Totuși strângem rândurile și în matchul dublu de baraj cu Vulturii Textila reușim să trecem cel mai greu examen. Terminăm la egalitate la Lugoj iar la București învingem cu 1-0, prin punctul înscris de mine. A fost poate, unul din cele mai frumoase momente ale carierei mele sportive.

Am rămas în divizia națională A, alături de crema echipelor noastre și sper că nu vom mai fi supuși la emoțiile avute în aceste jocuri. Situația noastră actuală din clasament, fără să ne facă să ne culcăm pe o poziție atât de bună, ne va ambiona ca în retur să atingem maximumul posibilităților noastre.

După câștigarea barajului cu Vulturii din Lugoj, am petrecut o vacanță foarte frumoasă la Bran, unde am avut o tabără mai restrânsă. Cu Gică Popescu, Tache Dumitrescu și Angelescu ne-am odihnit și am reflectat mult asupra viitorului clubului nostru drag, condus cu atâta tact de neobositul nostru părinte sufleteș „Titel Ursache”.

După ce l-am lăsat pe „Marinică” să-și povestească nestăpânită cariera sportivă, am trecut la o serie de întrebări în legătură cu celelalte sporturi pe care le practică centrul atacant al studenților.

„Practic cu multă plăcere orice sport. Activez în special la volley-ball natație și patinaj. Ca volley-ballist sunt legitimat la gruparea Vergu, una din cele mai harnice cluburi de cartier. Dealtfel fratele meu joacă în echipa de football a Vergului, iar surorile mele în echipa de volley.”

„LAKATOS ȘI KOTORMANY M'AU IMPRESIONAT CEL MAI MULT

La întrebarea, care jucător ro-

nescu este cam grăbit. A cam întârziat la un rendez-vous, cu o simpatie dela Bran. Nu vrem să spunem că „Marinică” este și un sentimental atât de convins dar în primul rând este om de cuvânt și deaceia nici nu am vrea să-l reținem prea mult ca să nu poată să-și satisfacă toate obligațiunile.

O călduroasă strângere de mână și interlocutorul nostru cu o feintă reușită, s'a strecurat după primul colț de stradă.

Dintre jucătorii străini pe cari i-am văzut cel mai mult mi-a plăcut portarul Belgiei: Badjou. Și iată-ne ajunși la sfârșitul convorbirii noastre, căci Mari-

nescu este cam grăbit. A cam întârziat la un rendez-vous, cu o simpatie dela Bran. Nu vrem să spunem că „Marinică” este și un sentimental atât de convins dar în primul rând este om de cuvânt și deaceia nici nu am vrea să-l reținem prea mult ca să nu poată să-și satisfacă toate obligațiunile.

O călduroasă strângere de mână și interlocutorul nostru cu o feintă reușită, s'a strecurat după primul colț de stradă.

La Bran, Gică Popescu, Tache Dumitrescu și Marinescu

Echipa Sportului Studențesc, Marinescu este al treilea dela stânga

In preajma balonului rotund

ASTASEARA, Comisia Superioară de Apel va ține ședință.

IN CURSUL zilei de astăzi, se va decide dacă F. C. Rapid va susține Duminică un match amical sau dacă feroviarii se vor odihni.

IN ȘEDINȚELE Comitetului ple-

nar CEC dela 17 și 18 Decembrie România și Jugoslavia au drept nu mai la un singur vot.

PE ARENA din Splaiul Independenței, se lucrează de două săptămâni la reorganizarea gazonului care a avut mult de suferit de pe urma jocurilor susținute pe timp plo-

ios. Pe un asemenea timp s'au jucat matchurile Venus — Victoria, Venus — FC Carpați, Venus — UDR.

DUMINECA va avea loc în Cehoslovacia a etapă completă de campionat cu următorul program: Sparta — Sl. Ostrava, Slavia — Kladno, Pilsen — Bata. Pardubice — Viktoria Zizkov, Zidenice — Bratislava, Náchod — Liben.

PROBLEMA turneului prin Orient nu a fost încă rezolvată. F. R. F. A. așteaptă de pe o zi pe alta afirmare pentru a se pronunța.

CONTRA unei știri apărute ieri, Sadowsky nu s'a căsătorit. Talentatul portar roz-albastru continuă să rămână celibatar.

LUXEMBOURG — Ungaria B. 4:3 (3:3). Echipa B maghiară a suferit din nou o înfrângere. În turneul său din străinătate. La Luxembourg un guriu au fost învinși de justele. După prima victorie împotriva Olandei A mănjii unguri n'au reușit să rediteze performanța lor; au jucat nedecis la Haga și au fost învinși la Havre și acum la Luxembourg.

Dela C.C.N.

Se citează pentru ședința de Marti 13 Decembrie la ora 19 la FRFA, d. Victor Pop pentru a fi audiat în cazul Victoria — F. C. Rapid.

Secretar general Jude V. BATTER

Bogdan a făcut eri ultimul antrenament cu F. C. Rapid înaintea plecării în Franța

Deși sezonul oficial s'a terminat, gruparea bucureșteană F. C. Rapid a făcut eri după amiază pe stadionul C.F.R. din Giulești, un ușor antrenament. Au participat următorii jucători: Petrică Rădulescu, Negru, Lengheriu, Marlon, Costea, Rășinaru, Bogdan, Moldoveanu, Auer, Dan Gavrilăscu, Horotan, Roșculeț și un junior: Ioanache.

La început echipierii s'au împărțit în două tabere și au tras la poartă. Una era apărată de Negru, iar cealaltă de... subsemnatul.

Terenul, deși a fost pe alocurea moale, n'a împiedecat câtuși de puțin pe jucători.

Subiectul de discuție cel mai interesant îl prezenta acum Bogdan. „Berilă” era strigat pe teren pe ori ce nume. Numai Bogdan, nu!

„Monsieur Jean”, dacă juca centru half era numit „demi-centre” etc. După aceea s'au format două echipe și s'a jucat la două porți dela 3 jum. până când s'a înscris.

Alcătuirea echipelor prezenta foarte multe curiozități. Astfel Petrică Rădulescu juca extremă dreaptă iar Negru figura pe extrema stângă. Auer a jucat fun-

dași! Roșculeț extrem!

S'au marcat din ambele părți foarte multe puncte, rezultatul final fiind 8-6 pentru echipa în care activau Auer, Moldoveanu, Petrică Rădulescu etc.

Bogdan care a jucat eri pentru ultima oară pe terenul feroviarelor înainte de plecarea sa în Franța, a luat antrenamentul în „foarte serios”.

A muncit foarte mult, vrea omul să se ducă pregătit la Paris și a marcat cele mai multe puncte.

Sau atunci când n'a marcat a luat parte activă la fază. Petrică Rădulescu a făcut pe extrema dreaptă o partidă foarte bună. A centrat impecabil și a marcat chiar și 3 puncte. Negru pe extrema dreaptă a...

pionjat de multe ori. Auer a jucat fundă și... credem că și în poartă „Rici” ar fi excelent. În general toți „băieții” au jucat bine.

Juniorul Iordache se afirmă ca un talent de mare viitor. În cabină toți jucătorii comentau turneul pe care-l va efectua în Orient.

Moldoveanu... s'a declarat indisponibil. În colo toți: — „Mă iei și pe mine Auer?” — „În viața mea n'am mai fost în turneu!”

— „Eu nu vreau să merg pe mare!” — „Eu așa merg și cu... roabă!” Și altele.

Duminică echipa nu va susține nici o partidă amicală.

Este posibil însă să se antreneze la ora 11 la Giulești. Aceste antrenamente au ca scop menținerea jucătorilor în formă în vederea deplasării echipei naționale în Orient, când vor face deplasarea și mulți „rapidisti”.

Marinescu nu este un „star”

În rândurile ce urmează vom prezenta cititorilor noștri un jucător, care dacă nu a reușit să atingă înălțimile la cari au ajuns vedetele de prim ordin, a făcut în dese rânduri partide destul de remarcabile. Este vorba despre centrul atacant al echipei universitare Sportul Studențesc.

Marinescu, eroul reportajului de față, fără să aibe veleități de „star” este unul din jucătorii noștri dotați cu talent și capabil să ne furnizeze încă de multe ori prilejul să vorbim de el în termeni elogioși.

Marin Marinescu, iată numele complet al căpitanului acesta, care prin statura lui dă impresia unui om matur, dar care la primele cuvinte pe cari le schimbă cu el te readuce la realitate. „Marinică” cum îi spun amicii și coechipierii dela Sportul Studențesc este o fire foarte copilăroasă, vecinic bine dispus, vecinic distrat, Marinică privește viața în culori roze. Este prototipul copilului răsărit. Are și dreptul să fie așa. În familie, ca și în familia sa mai mare: Sportul Studențesc, prin felul cum știe să se comporte, prin bunăstarea sufletească, nu poate decât să câștige dreptul la o simpatie și iubire, care să-l transforme în copilul răsărit. Părinții și conducătorii săi de multe ori trec peste micile neplăceri creiate prin subdălnicia firii sale.

Este copilul răsărit al tuturor. Nimeni nu-i ia în nume de rău vreun gest, care poate pe alții, cari nu-l cunosc i-ar îndreptăța la așa ceva.

Adolescentul acesta cu dimensiuni de om matur este în fondul sufletului său un exemplu de bunădată.

Dacă vreodată greșește printr-un gest sau vorbă cât de neînsemnată, este primul care să regrete greșala și să se îndrepte, fără să fie nevoie de vr'un cuvânt dojenitor din partea părinților sau conducătorilor.

Il vom lăsa să ne povestească „cariera” lui sportivă.

UN ÎNCEPUT „BANAL”

„Ce să-ți spun despre începuturile mele ca fotbalist. Este o lege immanentă, dela care nu se abate nicio vedetă. Footballul unde se poate învăța decât pe stradă sau maidan. Cu atât mai mult eu un jucător fără pretenții unde puteam să am primul contact cu „balonul rotund”, decât tot într'un asemenea cadru.

Fratele meu mai mare activa ca jucător de football în vechi

Într-o veselă companie, la iarbă verde.